

det Hysteri, der kom til Orde i Skatteborgerforeningen og ligesindede Kredse. Derimod var Skattetrykket urimeligt fordelt, og dette burde ændres ved Gennemførelsen af Udligningsforslagene. Kravet om Orden i Finanserne vilde ogsaa blive fremsat fra radikal Side, naar man i Løbet af Vinteren kom til at staa over for Spørgsmaalet om en Ordning af Landets *Bevogningsopgaver*. De af Venstre og Konservative skabte Militærordninger havde opstillet vide Rammer, men ikke udfyldt dem. Det gjaldt nu om at trække den rette og forsvarlige Grænse for Forsvarets Omfang og søge at løse de Opgaver, som det er baade Statens Ret og Pligt at løse, medens de frivillige Korps snarest burde bringes til Ophør. — I *Forfatningsspørgsmaalet* ventede Taleren at finde mere Forstaaelse hos Oppositionspartierne, efter at de havde mistet deres Flertal i Landstinget. 1915-Forfatningen var afpasset som en Overgangsforfatning, og Overgangstiden var forbi: Den Særret for deres Anskuelse, som Oppositionspartierne aldrig havde villet afgive gennem Forhandling, men selv havde valgt at tabe gennem Kamp, kunde de nu ikke genvinde gennem Forhandling.

Ordføreren for Det frie Folkeparti, *Valdemar Thomsen*, ansaa det for et Gode ved Udfaldet af Landstingsvalget, at man nu bestemte vidste, hvem der havde Ansvaret, hvis den økonomiske Mishandling af *Landbruget* skulde blive fortsat. Det burde staa alle klart, at et fornuftigt Samarbejde mellem Arbejder og Bonde i Lighed med det, der var tilvejebragt i Sverige, vilde være ikke alene det naturligste, men i det lange Løb det eneste mulige. Det vilde nu vise sig, om man forstod, at det var gennem Samarbejde mellem de værdiskabende Kræfter, at vore rige Muligheder skulde udnyttes, og i den Henseende var der en Væsensforskel mellem de gamle Oppositionspartier og Det frie Folkeparti, idet dette var bestemt imod Tendensen til at trykke Arbejdere og lige-stillede ned i økonomisk daarlige Kaar. Men lige saa klart burde det være, at Arbejderne og deres Regering ikke kunde have Interesse i, at Landbruget holdtes nede uden Købeevne og uden Mulighed for at aftage den Produktion, der maa holdes i Gang. — Den mest paatrængende Opgave var at sikre Landbruget *Produktionsprisen* for den samfundsnødvendige Produktion. Herved vilde bl. a. den ulyksalige Vandring fra Land til By blive standset, medens Vandringen vilde fortsætte, indtil Løn- og Arbejdsvilkaar paa Landet forholdsmæssigt kom paa Højde med Løn- og Arbejdsvilkaar i Byerne. Hvis dette skulde naas, maatte der naturligvis ogsaa føres en fornuftig *Handelspolitik*, og i saa Henseende delte Taleren fuldstændig de af Venstres Ordfører udviklede principielle